

XLVI.

Forslag til Lov

om

**Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893
og 31. Januar 1896.**(Fremsat i Landstinget den 4. December 1903 af Udenrigsminister *Deuntzer*.)

Ved indtrædende Ledighed kunne Posterne som Generalkonsul, Konsul eller Vicekonsul paa de Pladser, der nævnes i Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896 § 1, besættes saaledes som de før Ledigheden have været besatte, og for lønnede Posters Vedkommende med uforandrede Lønningsvilkaar, alt dog kun for saa vidt der ikke ved særlig Lov eller ved Finansloven er truffet anden Bestemmelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Loven om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 5 bestemtes det, at der, for saa vidt dertil egnede Kræfter samt tilstrækkelige Midler havdes til Raadighed, efterhaanden skulde søges gennemført en Ordning, hvorefter der paa de vigtigste Handelspladser ansættes udsendte Konsuler eller Vicekonsuler. Paa saadanne Pladser, tilføjedes der, kan ved indtrædende Ledighed Posten ikke paany besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven er taget Bestemmelse om dens fremtidige Lønningsforhold. Dog bemyndigedes Udenrigsministeren til foreløbig at besætte saadanne Poster ved Konstitution og til da at udbetale den konstituerede Konsul eller Vicekonsul et passende Vederlag for Kontorholdsudgifter.

Dernæst blev det i Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896 § 1 fastsat, at Posten som Konsul paa 27 i Paragraffen nævnte Pladser ikke maatte genbesættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven var taget Bestemmelse om, hvorvidt den skulde besættes med en lønnet Konsularembetsmand og da paa hvilke Lønningsvilkaar.

Denne Bestemmelse har i Praksis vist sig at medføre meget betydelige Ulemper. Indtræder der Vakance ved en af de 27 Poster, medens Rigsdagen ikke er samlet, vil Udenrigsministeriet i alt Fald være forhindret fra at træffe nogen Foranstaltning til Postens Genbesættelse indtil næste Rigsdagssamling. Men selv da kan Afgørelsen lade længe vente paa sig. Det beror paa tilfældige Omstændigheder, om